

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วย กับการให้บริการผู้ป่วยใน ตามการรายงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร และศึกษาตัวแปรที่สามารถทำนายการให้บริการผู้ป่วยใน โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล วิเคราะห์ความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับ ทั้งโดยรวมและรายด้าน ของการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยและการให้บริการผู้ป่วยใน ตามการรายงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทั้งโดยรวมและรายด้าน ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ และการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วย กับการให้บริการผู้ป่วยใน โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการและการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วย กับการให้บริการผู้ป่วยใน โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานครและการสร้างสมการทำนายการให้บริการผู้ป่วยใน โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของพยาบาลประจำการ จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา

สถานภาพสมรส ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล และรายได้ (n = 480)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน) (n = 480คน)	ร้อยละ
อายุ		
21 - 25 ปี	116	24.2
26 - 30 ปี	131	27.3
31 - 35 ปี	128	26.6
36 - 40 ปี	73	15.2
มากกว่า 40 ปีขึ้นไป	32	6.7
ระดับการศึกษา		
ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา	38	7.9
ปริญญาตรี/เทียบเท่าปริญญาตรี	430	89.6
ปริญญาโท	12	2.5
สถานภาพสมรส		
โสด	331	68.9
คู่	143	29.8
หม้าย/หย่า/แยก	6	1.3
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล		
1 - 5 ปี	186	38.8
6 - 10 ปี	111	23.1
11 - 15 ปี	118	24.6
16 - 20 ปี	46	9.6
21 - 25 ปี	19	3.9
มากกว่า 25 ปีขึ้นไป	-	-

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน) (n = 480 คน)	ร้อยละ
รายได้สุทธิต่อเดือน		
5,000 – 10,000 บาท	233	48.5
10,001 – 15,000 บาท	170	35.4
15,001 – 20,000 บาท	66	13.8
20,001 – 25,000 บาท	6	1.3
25,001 – 30,000 บาท	3	0.6
มากกว่า 30,000 บาท ขึ้นไป	2	0.4

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างพยาบาลประจำการ ที่มีอายุระหว่าง 26–30 ปี มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 27.3 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 31–35 ปี 21–25 ปี และ 36–40 ปี ตามลำดับ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คืออายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป ร้อยละ 6.7 มีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวนสูงสุด ร้อยละ 89.6 รองลงมาคือ ประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีวุฒิการศึกษาในระดับปริญญาโท ร้อยละ 2.5 สถานภาพสมรส โสด จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 68.9 รองลงมา คือสถานภาพสมรสคู่ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือหม้าย หย่า หรือแยกกันอยู่ ร้อยละ 1.3

ในเรื่องของระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาลนั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างพยาบาลประจำการที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล ระหว่าง 1–5 ปี มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 38.8 รองลงมา คือระยะเวลาปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาลระหว่าง 11–15 ปี 6–10 ปี และ 16–20 ปี ตามลำดับ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือระยะเวลาปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล ระหว่าง 21–25 ปี ร้อยละ 3.9

และพบว่า กลุ่มตัวอย่างพยาบาลประจำการ ที่มีรายได้สุทธิต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000–10,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 48.5 รองลงมามีรายได้สุทธิต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001–15,000 บาท 15,001–20,000 บาท 20,001–25,000 บาท และ 25,001–30,000 บาท ตามลำดับ และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีรายได้สุทธิต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 0.4

- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วย และการให้บริการผู้ป่วยใน ตามการรายงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วย ตามการรายงานของพยาบาลประจำการ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม (n = 480)

การจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วย	X	S.D.	ระดับ
การทำงานเป็นทีม	5.68	0.90	สูง
ด้านการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน	5.16	0.90	ค่อนข้างสูง
ด้านความกระฉับในบทบาท	5.02	0.85	ค่อนข้างสูง
ด้านการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน	4.68	1.39	ค่อนข้างสูง
ด้านความสอดคล้องในบทบาท	4.50	0.91	ค่อนข้างสูง
ด้านการรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง	3.93	0.81	ปานกลาง
ด้านระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม	3.75	0.98	ปานกลาง
โดยรวม	4.75	0.57	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วย โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 โดยที่การจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับสูง คือค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.68 และการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน ด้านความกระฉับในบทบาท ด้านการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน และด้านความสอดคล้องในบทบาท อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.16, 5.02, 4.68 และ 4.50 ตามลำดับ ส่วนการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านการรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง และด้านระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และ 3.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการให้บริการผู้ป่วยใน ตามการรายงานของพยาบาลประจำการ จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม (n = 480)

การให้บริการผู้ป่วยใน	\bar{X}	S.D	ระดับ
ด้านจริยธรรมของผู้ให้บริการ	5.63	0.71	สูง
ด้านการให้ความรู้และการติดต่อสื่อสาร	5.55	0.78	สูง
ด้านความน่าเชื่อถือ ไว้วางใจได้ของผู้ให้บริการ	5.32	0.73	ค่อนข้างสูง
ด้านอรรถศาสตร์ของผู้ให้บริการ	5.26	0.84	ค่อนข้างสูง
ด้านบริการรักษาพยาบาล	5.26	0.80	ค่อนข้างสูง
ด้านราคาค่ารักษาพยาบาล	5.05	1.05	ค่อนข้างสูง
ด้านความสะดวกในการใช้บริการ	4.70	1.09	ค่อนข้างสูง
ด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ	4.09	0.95	ปานกลาง
โดยรวม	5.04	0.65	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 3 พบว่า การให้บริการผู้ป่วยใน โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.04 โดยที่การให้บริการผู้ป่วยในในด้านจริยธรรมของผู้ให้บริการ และด้านการให้ความรู้และการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับสูง คือค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.63 และ 5.55 ตามลำดับ และการให้บริการผู้ป่วยในในด้านความน่าเชื่อถือ ไว้วางใจได้ของผู้ให้บริการ ด้านอรรถศาสตร์ของผู้ให้บริการ ด้านบริการรักษาพยาบาล ด้านราคาค่ารักษาพยาบาล และด้านความสะดวกในการใช้บริการ อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.32, 5.26, 5.26, 5.05 และ 4.70ตามลำดับ ส่วนการให้บริการผู้ป่วยในในด้านความเป็นรูปธรรมของบริการ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09

- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยกับการให้บริการผู้ป่วยใน ตามการรายงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร
- ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยกับการให้บริการผู้ป่วยใน ตามการรายงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ	
อายุ	.0031
ระดับการศึกษา ^๖	.1056
สถานภาพสมรส ^๖	.1101
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล	.0340
รายได้ ^๖	.1035
การจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วย	.3802 *
ความกระ่งงในบทบาท	-.0021
ความสอดคล้องในบทบาท	-.0088
การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน	.4531 *
การทำงานเป็นทีม	.4306 *
การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน	.3386 *
ระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม	.1862 *
การรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง	.1205 *

* $p < .05$ และ ^๖ Cramer's V

จากตารางที่ 4 อธิบายตัวแปรต่อเนื่องใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson Product Moment และตัวแปรจัดกลุ่มใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Cramer's V พบว่า ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการทุกด้าน ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้บริการผู้ป่วยใน ส่วนตัวแปรการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการให้บริการผู้ป่วยใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .3802$) โดยที่การจัดการคุณภาพ

บริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการให้บริการผู้ป่วยใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .4531, .4306$ และ $.3386$ ตามลำดับ) และการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม และด้านการรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับการให้บริการผู้ป่วยใน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .1862$ และ $.1205$ ตามลำดับ) ส่วนการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านความกระจ่างในบทบาท และด้านความสอดคล้องในบทบาท ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้บริการผู้ป่วยใน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์หัตถดอยทหุณระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยกับการให้บริการผู้ป่วยใน ตามการรายงานของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร และการสร้างสมการการทำนายการให้บริการผู้ป่วยใน

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวพยากรณ์ และระหว่างตัวพยากรณ์กับการให้บริการผู้ป่วยใน (n = 480)

ตัวแปร	อายุ	ประกาศนียบัตร	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	โศด	คู่	หม้าย	ระยะเวลาปฏิบัติงาน	รายได้	ความกระจำน	ความสอค	การรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง	การทำงานเป็นทีม	การจัดบุคลากร	การใช้เทคโนโลยี	ระบบนิเทศควบคุมงาน
อายุ																
การศึกษาระดับประกาศนียบัตร	.067															
การศึกษาระดับปริญญาตรี	-.124*	-.778*														
การศึกษาระดับปริญญาโท	.113*	-.030	-.604*													
สถานภาพสมรสโศด	-.438*	-.058	-.018	.102*												
สถานภาพสมรสคู่	.418*	.064	.011	-.099*	-.971*											
สถานภาพสมรสหม้าย/ห่า/เอก	.102*	-.022	.029	-.017	-.169*	-.073										
ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพ	.936*	.075*	-.158*	.156*	-.398*	.389*	.057									
รายได้	.735*	.072	-.097*	.063	-.315*	.322*	-.016	.753*								
ความกระจำน	-.069	.032	.013	-.062	-.014	.008	.023	-.090*	-.008							
ความสอคค่อง	.031	-.005	.036	-.050	-.032	.018	.059	.033	.004	.180*						
การรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง	.004	.000	-.020	.032	-.016	.020	-.013	.017	-.008	.144*	.460*					
การทำงานเป็นทีม	.044	-.006	.014	-.016	.007	-.011	.018	.041	.005	-.082*	.149*	.298*				
การจัดบุคลากรให้เหมาะสม	.093*	.091*	-.029	-.069	-.127*	.105	.098*	.087*	.020	-.062	.075*	.141*	.515*			
การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	.086*	.089*	-.043	-.044	-.024	.034	-.041	.071	.041	-.075	.007	.086*	.268*	.372*		
ระบบการนิเทศควบคุมงาน	.006	-.016	.059	-.073	-.060	.053	.030	.005	-.011	.094*	.169*	.137*	.208*	.159*	.141*	
การให้บริการผู้ป่วยใน	.003	.042	-.003	-.049	-.043	.059	-.061	.034	.002	-.002	-.009	.121*	.431*	.453*	.339*	.186*

จากตารางที่ 5 พบว่า การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน การทำงานเป็นทีม และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง กับการให้บริการผู้ป่วยใน ($r = .453, .431$ และ $.339$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม และการรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำ กับการให้บริการผู้ป่วยใน ($r = .186$ และ $.121$ ตามลำดับ) นั่นคือ เมื่อมีการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน มีการทำงานเป็นทีม มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน มีระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม และมีการรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง การให้บริการผู้ป่วยในจะเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพบริการโรงพยาบาลที่ผู้ป่วยในคาดหวังเพิ่มขึ้น

ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล รายได้ และการจัดการคุณภาพบริการของหัวหน้าหอผู้ป่วยในด้านความกระฉับในบทบาท และด้านความสอดคล้องในบทบาท ไม่มีความสัมพันธ์กับการให้บริการผู้ป่วยใน

นอกจากนี้ยังพบว่า อายุ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงมากกับระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล ($r = .936$) ระดับสูงกับรายได้ ($r = .735$) ระดับปานกลางกับสถานภาพสมรสคู่ ($r = .418$) ระดับต่ำกับการศึกษาระดับปริญญาโท สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน ($r = .113, .102, .093$ และ $.086$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับสถานภาพสมรสโสด ($r = -.438$) และระดับต่ำกับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($r = -.124$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การศึกษาระดับประกาศนียบัตร มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน และระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล ($r = .091, .089$ และ $.075$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ทางลบระดับสูงกับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($r = -.778$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การศึกษาระดับปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลางกับการศึกษาระดับปริญญาโท ($r = -.604$) ระดับต่ำกับระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล และรายได้ ($r = -.158$ และ $-.097$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การศึกษาระดับปริญญาโท มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล และสถานภาพสมรสโสด ($r = .156$ และ $.102$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับสถานภาพสมรสคู่ ($r = -.099$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถานภาพสมรสโต๊ด มีความสัมพันธ์ทางลบระดับสูงมากกับสถานภาพสมรสคู่ ($r = -.971$) ระดับปานกลางกับระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล และรายได้ ($r = -.398$ และ $-.315$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถานภาพสมรสคู่ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล และรายได้ ($r = .389$ และ $.322$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงมากกับการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน ($r = .098$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาล มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับสูงกับรายได้ ($r = .753$) ระดับต่ำกับการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน ($r = .087$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับความกระจ่างในบทบาท ($r = -.090$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความกระจ่างในบทบาท มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความสอดคล้องในบทบาท การรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง และระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม ($r = .180, .144$ และ $.094$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ทางลบระดับต่ำกับการทำงานเป็นทีม ($r = -.082$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสอดคล้องในบทบาท มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง ($r = .460$) ระดับต่ำกับระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม การทำงานเป็นทีม และการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน ($r = .169, .149$ และ $.075$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การรับรู้ต่อการควบคุมตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการทำงานเป็นทีม การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน ระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม การให้บริการผู้ป่วยใน และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน ($r = .298, .141, .137, .121$ และ $.086$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน และการให้บริการผู้ป่วยใน ($r = .515$ และ $.431$ ตามลำดับ) ระดับต่ำกับการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน และระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม ($r = .268$ และ $.208$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการให้บริการผู้ป่วยใน และการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน ($r = .453$ และ $.372$ ตามลำดับ) และระดับต่ำกับระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม ($r = .159$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับการให้บริการผู้ป่วยใน ($r = .339$) และระดับต่ำกับระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม ($r = .141$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระบบการนิเทศควบคุมงานที่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับการให้บริการผู้ป่วยใน ($r = .186$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลด้านรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรใดๆ ที่นำมาศึกษาทั้งสิ้น

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่ได้รับการคัดเลือก เข้าสู่สมการถดถอยกับตัวแปรเกณฑ์ ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เพิ่มขึ้น (R^2 change)

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R^2	R^2 Change	F
การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน	.4531	.2053	.2053	123.5142*
การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน การทำงานเป็นทีม	.5082	.2582	.0529	83.0253*
การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน การทำงานเป็นทีม การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน	.5333	.2844	.0262	63.0504*
การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน การทำงานเป็นทีม การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก	.5400	.2916	.0072	48.8704*

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน พบว่า การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน สามารถอธิบายความแปรปรวนของการให้บริการผู้ป่วยในได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .2053 ($R^2 = .2053$) แสดงว่าการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน สามารถพยากรณ์การให้บริการผู้ป่วยในได้ ร้อยละ 20.53

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ การทำงานเป็นทีมเข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .2582 ($R^2 = .2582$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน และการทำงานเป็นทีม สามารถร่วมกันอธิบายความ

แปรปรวนของการให้บริการผู้ป่วยในได้ ร้อยละ 25.82 โดยที่การทำงานเป็นทีม สามารถอธิบายความแปรปรวนของการให้บริการผู้ป่วยในได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 5.29 (R^2 change = .0529)

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงานเข้าไปอีก พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .2844 ($R^2 = .2844$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน การทำงานเป็นทีม และ การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้บริการผู้ป่วยในได้ ร้อยละ 28.44 โดยที่การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงานสามารถอธิบายความแปรปรวนของการให้บริการผู้ป่วยในได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.62 (R^2 change = .0262)

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ สถานภาพความเป็นหม้าย/หย่า/แยกของพยาบาลประจำการเข้าไปอีก พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .2916 ($R^2 = .2916$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน การทำงานเป็นทีม การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน และสถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยกของพยาบาลประจำการ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้บริการผู้ป่วยในได้ ร้อยละ 29.16 โดยที่สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก ของพยาบาลประจำการ สามารถอธิบายความแปรปรวนของการให้บริการผู้ป่วยในได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.72 (R^2 change = .0072)

นอกจากนี้พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว กับ ตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .5500 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่าตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้บริการผู้ป่วยในได้ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์ตัวเดียว โดยตัวพยากรณ์ทั้ง 4 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการให้บริการผู้ป่วยในได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน(BETA)

ตัวพยากรณ์	BETA	b	SE.b	t
การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน	.2718	.1975	.0344	5.742 *
การทำงานเป็นทีม	.2471	.1821	.0334	5.456 *
การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน	.1676	.0782	.0196	3.996 *
สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก	-.0855	-.5011	.2284	-2.194 *
ค่าคงที่		2.6225		
R = .5400		S.Eest = .5510		
R ² = .2916		Overall F = 48.8704*		

* p < .05

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่าตัวพยากรณ์ที่มีค่า Beta สูงสุด คือ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน (Beta = .2718) รองลงมา คือ การทำงานเป็นทีม (Beta = .2471) การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน (Beta = .1676) และสถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยกของพยาบาลประจำการ (Beta = -.0855) ตามลำดับ โดยตัวแปร 3 ตัวแรกมีผลเชิงบวกต่อการให้บริการผู้ป่วยใน ส่วนตัวแปรตัวสุดท้าย คือสถานภาพสมรสหม้าย หย่า และแยกกันอยู่ของพยาบาลประจำการ มีผลเชิงลบต่อการให้บริการผู้ป่วยใน

แสดงว่า การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์การให้บริการผู้ป่วยใน รองลงมา คือ การทำงานเป็นทีม การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน ส่วนสถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยกของพยาบาลประจำการ มีผลให้การบริการผู้ป่วยในลดลง โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์การให้บริการผู้ป่วยในได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\text{การให้บริการผู้ป่วยใน} = 2.6225 + .1975 \text{ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน} + .1821 \text{ การทำงานเป็นทีม} + .0782 \text{ การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน} - .5011 \text{ สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\text{การให้บริการผู้ป่วยใน} = .2718 \text{ การจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน} + .2471 \text{ การทำงานเป็นทีม} + .1676 \text{ การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับงาน} - .0855 \text{ สถานภาพสมรสหม้าย/หย่า/แยก}$$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย